
LEŽÁKOVINY

ŠKOLNÍ NOVINY

WWW.ZSLEZAKU.CZ
ZÁKLADNÍ ŠKOLA HLINSKO, ULICE LEŽÁKŮ 1449

ZIMNÍ OLYMPIÁDA – SVÁTEK SPORTU, ODVAHY A FAIR PLAY

Zimní olympijské hry patří mezi největší sportovní události na světě. Každé čtyři roky se na nich setkávají sportovci z mnoha zemí, aby poměřili své síly v zimních sportech, jako jsou lyžování, bruslení, hokej nebo biatlon.

Olympiáda není jen o medailích. Je především o vytrvalosti, pílí a odhodlání. Sportovci se na ni připravují dlouhé roky a často musí překonat nejen silnou konkurenci, ale i vlastní strach nebo zranění. Každý závod je tak důkazem velké vůle a touhy nevzdat se.

Mezi nejnapínavější sporty patří například sjezdové lyžování, kde rozhodují setiny vteřiny, nebo krasobruslení, které spojuje sportovní výkon s uměním. Velkou oblibu má také lední hokej, který přináší dramatické zápasy a silné emoce fanouškům po celém světě.

Česká republika má na zimních olympiádách dlouhou tradici a mnoho úspěšných sportovců. Jejich výkony nám připomínají, že i malá země může dosáhnout velkých výsledků.

Zimní olympiáda nás učí, že vítězství není všechno. Důležité je také přátelství mezi národy, vzájemný respekt a radost z pohybu. A právě proto je olympiáda tak výjimečná.

ZIMNÍ OLYMPIÁDA NA LEŽÁKOVCE – SPORT, ZÁBAVA A OTEVŘENÉ DVEŘE

Den otevřených dveří na Ležákovce se letos nesl ve sportovním duchu. Celá škola se proměnila v dějiště zimní olympiády, která nabídla návštěvníkům nejen pohyb a soutěžení, ale také možnost poznat školu z trochu jiné stránky.

Pro děti byly připraveny různé olympijské disciplíny, inspirované zimními sporty. Soutěžilo se s nadšením, úsměvem a hlavně v duchu fair play. Každý účastník si mohou vyzkoušet svou šikovnost, obratnost i týmovou spolupráci.

Součástí Dne otevřených dveří na Ležákovce byla také ukázka odborných učeben, ve kterých probíhá moderní a názorná výuka. Návštěvníci si mohli prohlédnout prostory, kde se učení propojuje s praxí, objevováním i tvořivostí.

V jazykové učebně se seznámili s využitím interaktivní techniky, poslechových cvičení a konverzačních aktivit, které pomáhají žákům zlepšovat komunikaci v cizích jazycích.

Fyzikální učebna nabídla zajímavé pokusy a názorné ukázky zákonitostí, se kterými se žáci běžně setkávají ve výuce. Nechyběly experimenty, které zaujaly malé i velké návštěvníky.

V přírodopisné učebně si mohli zájemci prohlédnout modely, preparáty a pomůcky, díky nimž se svět rostlin, zvířat i lidského těla stává srozumitelnějším a přehlednějším.

Velkou pozornost přitáhla také učebna robotiky, kde žáci předvedli práci s robotickými stavebnicemi a jednoduchým programováním. Ukázali, že technika může být nejen užitečná, ale i zábavná.

Atmosféra byla velmi příjemná a přátelská. Budoucí žáci i jejich rodiče měli možnost nahlédnout do tříd, setkat se s učiteli i žáky školy a zjistit, jak to na Ležákovce chodí nejen při výuce, ale i při společných akcích.

Zimní olympiáda ukázala, že Ležákovka není jen místem učení, ale také místem radosti, spolupráce a pohybu. Děkujeme všem, kteří se na přípravě akce podíleli i těm, kteří přišli – věříme, že si den užili stejně jako my.

1. JAKÝ BYL HLAVNÍ CÍL LETOŠNÍHO DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ?

Hlavním cílem Dne otevřených dveří bylo představit školu veřejnosti, či budoucím prvňáčkům jako příjemné a přátelské prostředí, kde si mohou osvojit spousty dovedností, rozvíjet spousty schopností a to mezi pozitivně laděnými dětmi a vyučujícími.

2. JAK DLOUHO JSTE CELOU AKCI PŘIPRAVOVALA A CO BYLO NA PŘÍPRAVÁCH NEJNÁROČNĚJŠÍ?

Celá akce se nejprve tak trošku po chvilkách připravuje v hlavě ☺. Těch myšlenek a různých kombinací mi hlavou proběhlo hodně. Samotná příprava pak při notné pomoci družiny a ostatních kantorů, asistentů a hlavně samotných dětí už není čistě jen moje práce ☺.

3. CO VŠECHNO SI NÁVŠTĚVNÍCI MOHLI BĚHEM DNE PROHLÉDNOUT A VYZKOUŠET?

Návštěvníci si mohli projít opravdu celou školu. Letos se nám poprvé podařilo otevřít k nahlédnutí a vlastně i vyzkoušení venkovní učebnu.

4. JAKÝ PROGRAM MĚL U NÁVŠTĚVNÍKŮ NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCH?

Vzhledem k tomu, že každý má rád něco jiného, každého jistě zaujalo něco. Ale úspěch měla určitě tělocvična, interaktivní tabule, se kterými se děti ve školkách nesetkají a určitě kuchyňka s občerstvením ☺. Dospělé návštěvníky jistě zaujaly pokusy v učebně fyziky a tatínky robotika ☺

5. ZAPOJILI SE DO ORGANIZACE TAKÉ ŽÁCI? JAKOU SEHRÁLI ROLI?

Žáci se zapojili nejen organizačně, ale i v rámci příprav. Všechny výrobky, výkresy, dárečky... Za to vděčíme našim žákům, kteří ochotně pomáhali. Někteří z nich pak buď pomáhali v odborných učebnách, nebo provázeli rodinu po škole. Za to jim patří velké díky, protože bez nich by to takto zrealizovat nešlo ☺

6. PROČ JSTE ZVOLILI TÉMA ZIMNÍ OLYMPIÁDY?

Zimní olympiáda byla zvolena samozřejmě proto, že 14 dní po Dni otevřených dveří proběhly světové Olympijské hry! Protože se snažíme vést žáky i ke kulturnímu přehledu, bylo to z mého pohledu nevyhnutelné ☺ A já jsem velký fanoušek Olympijských her, takže o důvod víc ☺

7. JAKÝ BYL OHLAS NA UKÁZKY ODBORNÝCH UČEBEN (JAZYKOVÁ, FYZIKA, PŘIRODOPIS, ROBOTIKA, VENKOVNÍ UČEBNA)?
8. *Ohlas na ukázky učeben byl jistě dobrý, učebny máme moderně vybavené, jsou prostorné a vybízejí k poznání ☺.*

9. CO VÁS BĚHEM DNE NEJVÍCE POTĚŠILO?

Nejvíce mě potěšilo, že školu kladně hodnotily děti.

10. JAK REAGOVALI BUDOUCÍ ŽÁCI A JEJICH RODIČE?

Jejich reakce byly pozitivní, všichni byli příjemně naladěni, celý den proběhl v poklidném duchu.

11. CO BYSTE CHTĚLA VZKÁZAT RODIČŮM A DĚTEM, KTERÍ UVAŽUJÍ O NÁSTUPU NA NAŠI ŠKOLU?

Rodičům a dětem bych chtěla poděkovat za důvěru, kterou nám prokázali zapsáním svých dětí do prvních tříd.

12. ZMĚNILA BYSTE NA PŘÍŠTÍM ROČNÍKU NĚCO, NEBO JSTE BYLA S PRŮBĚHEM SPOKOJENA?

Po bitvě je každý generál a v průběhu dne má každý jistě pocit, že „toto“ mohlo být jinak. Celkově jsem ale byla s průběhem Dne otevřených dveří moc spokojená. Chtěla bych všem poděkovat za to, že se svojí pomocí podíleli na tom, aby tento den proběhl v tak příjemné atmosféře, že tomu každý věnoval svůj čas a energii. Zároveň jsem velmi potěšena našimi žáky, kteří celou školu svou účastí podpořili a podtrhli tak pozitivní klima, které z naší školy díky tomu sálá i mezi veřejnost.

Budoucí prvňáčci ovládli Ležákovku: U zápisu je doprovodili jejich velcí patroni

Chodby Ležákovky 5. února ožily smíchem a očekáváním. Konal se zde totiž tradiční zápis do prvních tříd, který byl pro budoucí školáky nejen důležitým krokem do světa vzdělávání, ale také nezapomenutelným zážitkem. Velkou zásluhu na tom měli žáci osmých ročníků, kteří se ujali role zkušených patronů. Zápis na „Ležákovce“ není jen o administrativě a testování zralosti. Škola sází na přátelskou atmosféru, která má z dětí sejmout počáteční ostych. Právě zde vstupují do hry osmáci. Ti své budoucí malé spolužáky vítali hned u vchodu a provázeli je celým procesem. Odvaha s velkým partákem po boku. Pro mnohé předškoláky byla přítomnost starších spolužáků klíčová. Osmáci fungovali jako průvodci pohádkovou cestou, na které děti plnily různé úkoly – od poznávání barev a geometrických tvarů až po zavazování tkaniček nebo recitaci básničky.

Co čeká nové školáky?

Při zápisu na „Ležákovce“ nejde o žádné přísné zkoušení, ale spíše o hravé ověření dovedností, které by měl budoucí školák ovládat. Celá trasa je koncipována jako interaktivní cesta, kde děti pod dohledem pedagogů a svých patronů z 8. tříd prokazují svou zralost v několika klíčových oblastech. Základem je krátké představení. Paní učitelky nenásilnou formou zjišťují, zda dítě umí říct své jméno, příjmení a adresu. Často dojde i na krátkou básničku nebo písničku, na které se ukáže nejen paměť, ale i správná výslovnost. Děti hravě dokazují, že se ve světě neztratí. Učitelé sledují, zda budoucí žák pozná, co je vpravo, vlevo, nahore a dole. Často se využívají obrázky s pohádkovými motivy, kde dítě určuje pozici postaviček. Důležité je také rozlišení základních barev a geometrických tvarů (kruh, čtverec, trojúhelník). U stolečku s pastelkami čeká na děti kreativní úkol. Typicky jde o kresbu postavy, na které se pozná, jak dítě drží tužku a jak detailně vnímá lidské tělo (nechybí prsty, uši, krk?). Dalším úkolem může být obkreslování jednoduchých tvarů nebo spojování bodů. Nejde o sčítání, ale o pochopení počtu. Děti by měly umět napočítat do pěti (ideálně do deseti) a přiřadit správný počet k symbolu. Také porovnávají skupiny předmětů – kde je jich více, méně, nebo stejně. Děti hrají hry na „první písmenko“ – poznat, čím začíná slovo (např. PES začíná na P). Zraková paměť se testuje například vyhledáváním rozdílů mezi dvěma obrázky nebo skládáním jednoduchého puzzle či rozstříhaného obrázku. Právě u těchto stanovišť jsou osmáci nenahraditelní. Jsou to oni, kdo dětem podá pastelku, povzbudí je, když se jim nedaří zavázat kličku, nebo jim vysvětlí zadání úkolu „dětskou řečí“. Tento přístup, který ZŠ Ležáků praktikuje, výrazně snižuje stres dětí i rodičů.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU MONIKOU VODIČKOVOU

1. JAKÝ BYL HLAVNÍ CÍL ZÁPISU DO PRVNÍ TŘÍDY?

„ Seznámení dítěte s prostředím školy, ověření školní znalosti. “

2. JAK ZÁPIS NA LEŽÁKOVCE OBVYKLE PROBÍHÁ?

„ Rodiče nejdřív vyplní žádost o přijetí. Poté odchází s dětmi do tříd, ve kterých jsou připravené různé činnosti a úkoly. Děti si vyslouží za svou šikovnost a odvahu pamětní list a dárečky. Zápisem je provází nejen paní učitelky, ale také žáci osmé třídy, kteří se v příštím školním roce stanou patrony budoucích prvňáčků. “

3. ČEHO SE DĚTI NEJČASTĚJI OBÁVAJÍ A JAK JIM POMÁHÁTE ODBOURAT NERVOZITU?

„ Většinou jsou děti při zápisu moc šikovní, ale občas jsou nervózní z neznámého prostředí a ze samotného zkoušení. Oslovujeme je jménem, nenutíme je do činností, které nechtějí dělat. “

4. JAKOU ROLI HRAJÍ U ZÁPISU RODIČE?

„ Poskytují pocit bezpečí, snižují nervozitu dítěte. Pro dítě i rodiče je to významná událost, na kterou by měli rádi společně vzpomínat. “

5. NA CO BY SE MĚLI RODIČE PŘED ZÁPISEM ZAMĚŘIT?

„ Dítě by mělo umět říct své jméno, příjmení, znát jména svých rodičů a sourozenců. Je dobré se zaměřit na trénování správného úchopu tužky a zvládat sebeobsluhu (mimo oblékání také trénovat zavazování tkaniček, umět po sobě uklidit. Umět pozdravit, poprosit, poděkovat. “

6. ČÍM JE PODLE VÁS LEŽÁKOVKA PRO BUDOUCÍ PRVŇÁČKY VÝJIMEČNÁ?

„ Individuální přístup, estetické a bezpečné prostředí školy, moderní výuka. “

7. CO BYSTE VZKÁZALA DĚTEM, KTERÉ SE CHYSTAJÍ K ZÁPISU?

„ Věřím, že zápis do školy bude pro vás příjemným zážitkem. Těšíme se na vás! “

LYŽAŘSKÝ KURZ SEDMÁKŮ Z LEŽÁKOVKY

7. A na hlinecké sjezdovce: Pod vedením zkušených instruktorů jsme ladili formu. Žádné závody, žádný stres z měření času, ale čistá radost z pohybu a snaha posunout své lyžařské dovednosti na vyšší úroveň. Žáci 7. A ze ZŠ Ležáků vyměnili školní lavice za Skiareál v Hlinsku, kde se pod vedením Michala Rakouše a Davida Beránka věnovali intenzivnímu zlepšování své techniky.

Individuální přístup a viditelný pokrok

Hlavním cílem kurzu bylo, aby si každý žák bez ohledu na svou počáteční úroveň odnesl z týdne na sněhu viditelné zlepšení. Michal Rakouš a David Beránek se nám věnovali s maximálním nasazením. Místo honění vteřin ve slalomu jsme se soustředili na kvalitu každého oblouku, správný postoj a jistotu v ovládnutí lyží.

Od prvních krůčků po suverénní jízdu

Díky radám našich instruktorů dělali sedmáci pokroky doslova s každou jízdou. Zatímco v pondělí se někteří na svahu teprve rozkoukávali, ke konci týdne už celá 7. A sjížděla sjezdovku plynule a s přehledem. Michal s Davidem jim pomáhali odstraňovat staré zlozvyky a učili nás, jak si jízdu na „domácím kopci“ skutečně užít.

Skvělá atmosféra v týmu

Kromě technických rad na svahu se oba instruktoři starali i o výbornou náladu v týmu. Společné diskuse nad chybami i pochvaly za zvládnutí těžších úseků je motivovaly k tomu, aby na sobě makali až do poslední jízdy. Hlinecká sjezdovka jim nabídla ideální podmínky pro to, aby se jako třída stmelili a udělali kus poctivé sportovní práce.

Z letošního lyžařského se vrací jako sebevědomější lyžaři a jako jedna parta. Velké poděkování patří právě Michalu Rakoušovi a Davidu Beránkovi za jejich trpělivost, rady a skvělý přístup po celý týden!

ROZHOVOR S LYŽAŘSKÝM INSTRUKTOREM A UČITELEM TĚLESNÉ VÝCHOVY MICHALEM RAKOUŠEM

1. JAK BYSTE ZHODNOTIL LETOŠNÍ SEDMÁKY? BYLI TO SPÍŠE ZKUŠENÍ LYŽAŘI, NEBO JSTE ZAČÍNALI OD NULY?

„Tak na třetiny. Třetina uměla dobře, třetina celkem taky a třetina neuměla. A ještě Terka Havlíková. Ta lyžuje závodně.“

2. CO VÁS V PRŮBĚHU TÝDNE NA SJEZDOVCE NEJVÍCE PŘEKVAPILO?

„Překvapilo mě, že se naučili lyžovat všichni. Po prvním dnu na sjezdovce jsem v to určitě nedoufal. Takže příjemné překvapení!“

3. MÁTE PRO ŽÁKY 7. A NĚJAKOU RADU, JAK SI TUHLE NOVOU FORMU UDRŽET I DÁL?

„Nejlepší je nesedět doma. Funguje večerní lyžování. Tak se sebrat a třeba s kamarády nebo rodiči si jít občas zalyžovat sám. Dokud je na sjezdovce dostatek sněhu.“

MASOPUSTNÍ PRŮVOD JAKO KRÁSNÁ TRADICE V HLINSKU

Veselý masopustní průvod dětí ze základních a mateřských škol opět rozzářil ulice města Hlinsko. Akci uspořádalo samotné město jako připomínku lidových tradic, které mají v regionu dlouholetou a pevnou historii.

Do průvodu se zapojily děti v nápaditých maskách – nechyběly samozřejmě tradiční masopustní postavy. Průvod vyrazil od Základní školy Smetanova Hlinsko a za veselého hudebního doprovodu prošel městem. Právě živá hudba dodala celé akci pravou masopustní atmosféru a roztančila nejen děti, ale i přihlížející.

Trasa vedla kolem Domova důchodců Hlinsko, kde děti svým zpěvem a veselím potěšily místní seniory. Mnozí se k rytmu kapely přidali potleskem i úsměvem.

Masopustní veselí pokračovalo směrem do památkové rezervace Betlém Hlinsko, kde na malé účastníky čekala sladká odměna. Koblihy byly příjemnou tečkou za vydařeným dopolednem.

Masopustní průvodu tak znovu potvrdil, že dodržování tradic má ve městě své pevné místo a že právě děti jsou těmi, kdo je s radostí předávají dál.

VÍTÁNÍ JARA NA LEŽÁKOVCE

V týdnu od 16. března do 20. března se naše škola Ležákovka proměnila v místo plné jarní atmosféry, svěží zelené barvy a radosti. Připravili jsme si totiž projektový týden vítání jara, který přinesl spoustu zajímavých aktivit.

Po celý týden děti pracovaly na různých jarních projektech, vyráběli dekorace a podílely se na zelené výzdobě tříd, která krásně rozzářila celé školní prostředí. Nechyběly ani kreativní činnosti v podobě výroby papírových vlaštovek, které symbolicky přivolávaly jaro.

Čtvrtek patřil zelenému dni. Žáci i učitelé přišli v zelené barvě a přinesli si také zdravé zelené svačinky, například ovoce, zeleninu nebo zdravé pomazánky. Vrcholem dne byla společné focení ve tvaru čtyřlístku venku před školou, které se velmi vydařilo a krásně podtrhlo jarní náladu. Velkou zábavou se stala také soutěž v nejdélším letu papírové vlaštovky, do které se s nadšením zapojili malí i velcí. Všichni si užili spoustu legrace, napětí i radost z povedených hodů.

Celý týden se nesl v duchu tvořivosti, spolupráce a dobré nálady. Věříme, že jsme si společně přivolali krásné jarní dny.

Jaro na Ležákovce!

POKOS NA LEŽÁKOVCE

Na Ležákovce proběhl projektový den POKOS – Příprava občanů k obraně státu, který byl pro žáky velmi zajímavý, poučný i zábavný. Během dne si děti vyzkoušely řadu aktivit zaměřených na bezpečnost, ochranu obyvatel i spolupráci v krizových situacích.

Velkou část programu tvořila přednáška Armády České republiky, během které se žáci dozvěděli mnoho zajímavých informací o práci vojáků, jejich vybavení i o tom, jak pomáhají při mimořádných událostech. Součástí byla také oblíbená airsoftová střelnice, kde si děti mohly bezpečně vyzkoušet přesnost a soustředění.

Neméně zajímavé bylo setkání s hasiči, kteří žákům přiblížili svou náročnou práci a ukázali vybavení používané při zásazích. Děti se dozvěděly, jak správně reagovat v případě požáru nebo jiné nebezpečné situace.

Důležitým tématem dne byla také kyberšikana. V rámci besedy si žáci připomněli zásady bezpečného chování na internetu, jak rozpoznat nevhodné chování v online prostředí a na koho se obrátit, pokud se s podobným problémem setkají.

Celý den byl plný nových poznatků, praktických ukázek i nevšedních zážitků. Žáci si odnesli nejen spoustu informací, ale také uvědomění, jak důležité je umět si poradit v různých životních situacích.

KAM SE LETOS VYDAJÍ ŽÁCI Z LEŽÁKOVKY NA ŠKOLNÍ VÝLETY

Propast Macocha

Propast Macocha je nejznámější propast v České republice. Nachází se v oblasti Moravského krasu nedaleko města Blansko. Vznikla zřícením stropu obrovské podzemní jeskyně. Hloubka propasti je přibližně 138,5 metru, a proto patří mezi největší propasti svého druhu ve střední Evropě.

Na dně propasti protéká podzemní říčka Punkva, která vytváří dvě jezírka – Horní a Dolní jezírko. Dolní jezírko je velmi hluboké a jeho přesná hloubka dlouho nebyla známá.

Macocha získala své jméno podle staré pověsti o zlé maceše. Podle legendy chtěla macecha shodit svého nevlastního syna do propasti. Chlapec však přežil a macecha byla za svůj čin potrestána. Od té doby se propasti říká Macocha.

Turisté mohou do propasti nahlížet ze dvou vyhlídkových můstků. Horní můstek byl postaven už v roce 1882 a nabízí krásný výhled do hlubin propasti.

Punkevní jeskyně

Punkevní jeskyně patří mezi nejnavštěvovanější jeskyně v České republice. Jsou součástí nejdelšího jeskynního systému v Česku, který měří téměř 35 kilometrů.

Jeskyně jsou známé hlavně svou krásnou krápníkovou výzdobou. Návštěvníci zde mohou vidět stalaktity, stalagmity, velké dómy a podzemní chodby. Největším zážitkem je plavba na lodičkách po podzemní řece Punkvě.

Velkou zásluhu na objevování jeskyní měl český badatel Karel Absolon. Jeho skupina na začátku 20. století objevila nové části jeskyní a propojila je s propastí Macocha. Díky tomu byly jeskyně zpřístupněny veřejnosti.

Součástí prohlídky je také pohled přímo ze dna propasti Macocha, kam se návštěvníci během prohlídky dostanou.

Zajímavosti

- Propast Macocha byla kdysi považována za nejhlubší propast na světě s denním osvětlením.
- Punkevní jeskyně byly postupně objevovány mezi lety 1909 až 1933.
- Říčka Punkva část své cesty teče pod zemí.
- Moravský kras patří mezi nejvýznamnější krasové oblasti ve střední Evropě.
- Mnoho turistů považuje Macochu za jedno z nejkrásnějších míst v České republice.

Údolí řeky Doubravky

- Údolí Doubravy je přírodní rezervace v chráněné krajinné oblasti Železné hory. Leží severovýchodně od Chotěboře v okrese Havlíčkův Brod. Skalnaté údolí, které vytváří řeka Doubrava na svém horním toku, je od roku 1986 chráněno jako přírodní rezervace.

Kde se nachází?

Údolí řeky Doubravy leží nedaleko města Chotěboř. Je součástí krásné přírody na pomezí Vysočiny a východních Čech a patří mezi oblíbená místa turistů.

Čím je zajímavé?

Řeka Doubrava protéká úzkým skalnatým údolím. Během let zde vytvořila přejeje, balvany a zajímavé skalní útvary. Návštěvníci mohou obdivovat divokou přírodu, kterou jinde v okolí jen tak nenajdou.

Turistické stezky

Údolím vede naučná stezka s informačními tabulemi. Trasa je vhodná pro pěší turisty a nabízí mnoho krásných výhledů na řeku i okolní lesy.

Historie místa

Údolí Doubravy bylo oblíbené už v minulosti. Lidé sem chodili za krásnou přírodou a některé stezky využívali již před mnoha lety. Dnes je oblast chráněna, aby si svou krásu zachovala i pro další generace.

- Údolí Doubravy skvělým místem na jednodenní výlet. Nejkrásnější bývá na jaře a na podzim, kdy okolní lesy hrají pestrými barvami.

Hrad Bouzov

Hrad Bouzov je jeden z nejnavštěvovanějších a nejromantičtějších hradů v České republice. Nachází se ve stejnojmenné obci na střední Moravě, zhruba 30 kilometrů severozápadně od Olomouce. Hrad je spravován Národním památkovým ústavem a od roku 1999 je chráněn jako **národní kulturní památka**.

Historie:

Historie hradu Bouzov sahá až na **přelom 13. a 14. století**, kdy vznikl jako strážní gotická pevnost. Jeho vývoj se dělí do několika klíčových etap od středověkého hradu až po romantické sídlo. Prvním písemně doloženým vlastníkem byl v letech 1317–1339 **Bůz z Bouzova**, podle kterého nese hrad své jméno. Od pánů z Vildenberka hrad v roce 1382 odkoupil moravský markrabě Jošt a poté v roce 1396 získal Bouzov rod pánů z Kunštátu. Ti hrad výrazně opevnili. Podle historických pramenů zde sídlil Viktorín z Kunštátu, otec pozdějšího českého krále **Jiřího z Poděbrad**, který se zde pravděpodobně narodil.

30. letá válka:

Během třicetileté války sloužil Bouzov jako císařská pevnost a vězení pro zajaté Švédy. Švédská vojska se hrad v roce 1643 neúspěšně pokusila dobýt. V roce 1696 koupil zadlužené panství **Řád německých rytířů**. Poněvadž rytíři na hradě trvale nesídlili, objekt začal chátrat a sloužil převážně k hospodářským účelům.

Radikální přestavba (1895–1910):

Dnešní pohádkovou podobu dal hradu velmistr řádu, **arcivévoda Evžen Habsburský**. Ten financoval rozsáhlou neogotickou rekonstrukci. Projekt vypracoval uznávaný mnichovský architekt **Georg von Hauberrisser**. Vzory nebyly čerpány z české architektury, ale z tehdejšího Německa, což dává Bouzovu jeho specifický ráz a interiéry byly vybaveny moderním luxusem té doby (splachovací toalety, teplovzdušné vytápění) v kombinaci s historickým cenným nábytkem a uměleckými díly.

Temná kapitola a moderní dějiny:

V roce 1939 nacisté Řád německých rytířů zrušili a hrad zabavili. Šéf SS Heinrich Himmler si Bouzov oblíbil a udělal z něj **základnu jednotek SS**. Právě z Bouzova vyrazilo komando, které na sklonku války vypálilo nedalekou obec Javoříčko. Od roku 1945 je hrad majetkem státu.

Dnešní doba:

V současnosti prožívá hrad Bouzov velmi živé období, které kombinuje moderní kulturní akce, stavební úpravy a rozšiřování služeb pro návštěvníky. Na hradě se celoročně střídají historické, dětské i moderní hudební programy. Mezi nejbližší velké události patří například: Život na středověkém hradě, Víkend s princeznou Šahrazád, Bouzovský mumraj. Letos zde bude i festival **HRADY. CZ**.

Betonový surrealismus na Vysočině: Putování za tvory Michala Olšiaka

Krajina v okolí Žďáru nad Sázavou skrývá unikátní fenomén, který již dvě desetiletí láká tisíce turistů, rodin s dětmi i milovníků umění. V lesích, u rybníků a podél cyklostezek zde tiše odpočívají monumentální betonové bytosti. Autorem těchto fantastických soch v nadživotní velikosti je místní rodák, malíř a sochař Michal Olšiak.

Jeho plastiky stírají hranici mezi pohádkou a syrovou realitou a staly se neodmyslitelným symbolem celého regionu.

Od písku k tunám betonu

Michal Olšiak se narodil v roce 1978 ve Žďáře nad Sázavou. Své umělecké nadání původně projevoval v malbě olejem a při mezinárodních soutěžích v sochání z písku, kde získal řadu ocenění. Postupně ho však zlákala monumentální tvorba. Začal do volné krajiny Žďárských vrchů umisťovat obří skulptury z betonu a pískovce, které perfektně zapadají do okolní přírody.

Prvním průkopníkem tohoto krajinného umění se stala v roce 2005 socha **Mamlase**. Tento lesní tvor shlíží na město ze žďárského Starého Dvora a nabízí krásný výhled na Zelenou horu. Právě úspěch Mamlase odstartoval vznik celého pohádkového okruhu.

Nejslavnější obyvatelé Žďárska

Při putování regionem můžete narazit na desítky různých stvoření. K těm nejpopulárnějším patří:

- **Hamroň:** Abstraktní stvoření připomínající křížence šneka a žáby, které stráží cestu mezi Žďárem a Hamry nad Sázavou.
 - **Mamut:** Obří plastika pravěkého tvora, která se tyčí v údolí řeky Sázavy pod lezec-kými stěnami Rozštípené skály.
 - **Hraniční kámen:** Sousoší lva a orlice u Pílské nádrže, které symbolicky střeží historickou zemskou hranici mezi Čechami a Moravou.
 - **Rak:** Obří betonový korýš, který zdobí břeh rybníka Jordán v nedaleké obci Račín. []
- Umění, kterého se můžete dotknout**

Na rozdíl od klasických galerií platí u Olšiakových děl jedno zásadní pravidlo: **dotýkat se povoleno**. Sochy jsou volně přístupné celoročně a bezplatně. Děti na ně rády lezou, turisté se u nich fotografují a regionální organizace dokonce pořádají pro rodiny tematické Putování po sochách Michala Olšiaka.